

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/51/2025
Identifikačné číslo spisu:	2320011371
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:2320011371.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obvineného G. Y. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2026 v Bratislave, o dovolaní obvineného G. Y. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. marca 2022, sp. zn. 6To/99/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. Y. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Galanta (ďalej tiež „okresný súd“) z 10. novembra 2021, sp. zn. 31T/135/2020 bol obvinený G. Y. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) a obvinená C. F. (ďalej tiež „obvinená“) uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

-od presne nezisteného dňa si na nezistenom mieste spoločne zadovážili a do 14.30 hod. dňa 29.05.2020 neoprávnene prechovávali v obci Y. F. v rodinnom dome č. XXX, konkrétne v skrinke kuchynskej linky v modrej látkovej taške v ktorej sa nachádzalo vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky, presne nezistený počet malých prázdnych priesvitných igelitových vreciek, priesvitné igelitové vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky, 2 ks znečistených injekčných striekačiek modrej farby, digitálnu váhu striebornej farby, ako aj finančnú hotovosť vo výške 2.440,- Eur, ktorú mal obvinený G. Y. u seba vo vrecku nohavíc a na základe znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu policajného zboru v Bratislave č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/5696 bolo zistené, že v predložennom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom (stopa č. 2) sa nachádzalo 5.200 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 39,1 % hmotnostného (vyjadrená ako voľná báza) obsahujúca 2.033 mg absolútneho metamfetamínu, čo z

hmotnostného hľadiska zodpovedá 52 násobku obvykle jednorazovej dávky drogy a hodnota metamfetamínu o hmotnosti 5,2 g na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 208,- Eur, v predloženom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom (stopa č. 4) sa nachádzalo 1.603 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 44,9 % hmotnostného (vyjadrená ako voľná báza) obsahujúca 720 mg absolútneho metamfetamínu, čo z hmotnostného hľadiska zodpovedá 16,03 násobku obvykle jednorazovej dávky drogy a hodnota metamfetamínu o hmotnosti 1,603 g na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 64,12 Eur a v 2 ks zatavených injekčných striekačiek (stopa č. 5) sa nachádzalo spoločne 74 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) s priemernou koncentráciou účinnej látky 44,6 % hmotnostného (vyjadrená ako voľná báza) obsahujúca 33 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré zodpovedá minimálne 1 obvykle jednorazovej dávke drogy a hodnota metamfetamínu o hmotnosti 0,074 g na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku predstavuje najmenej 2,96 Eur. Na povrchu predloženej digitálnej váhy (stopa č. 6) a na bankovkách (stopa č. 8) bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, pričom obvinený G. Y. drogy neoprávnene prevážal aj v osobnom motorovom vozidle zn. BMW 530d, EČV:GA XXXFZ, s ktorým sa pohyboval po meste F. a okolí, kde následne drogy spoločne s obvinenou C. F. po predchádzajúcej vzájomnej dohode predávali aj osobám U. M., nar. XX.XX.XXXX, C. M., nar. XX.XX.XXXX a E. M., nar. XX.XX.XXXX aj v rodinnom dome č. XXX v obci Y. F..

Okresný súd za tento trestný čin uložil obvinenému G. Y. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Obvinenej C. F. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia. Súčasne okresný súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil právoplatný výrok o treste uložený obvinenej trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 01. októbra 2020, sp. zn. 21T 15/2020, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Taktiež jej podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obom obvineným uložil trest prepadnutia vecí a finančnej hotovosti v sume 2.440,- Eur, priesvitného igelitového vrecúška, priesvitného vrecúška s tlakovým uzáverom, priesvitných igelitových vrecúšok s vákuovým uzávermi, priesvitného igelitového vrecúška, 2 ks zatavených injekčných striekačiek, digitálnej váhy striebornej farby, mobilného telefónu REDMI NOTE 8T modrej farby.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolania obaja obvinení, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 24. marca 2022, sp. zn. 6 To/99/2021, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

V poradí prvé dovolanie (v predchádzajúcom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Tdo 72/2022) podali, tak obvinený G. Y., ako aj obvinená C. F., ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 10. apríla 2024, sp. zn. 1Tdo/72/2022, podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Proti uzneseniu krajského súdu v predmetnej veci podal obvinený G. Y. vo svoj prospech v poradí druhé dovolanie prostredníctvom obhajkyne JUDr. Martiny Košútovej, a to z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu, že malo byť zásadne

porušené právo na obhajobu [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], ďalej napadnuté rozhodnutie má byť založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom [§ 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku], že mal byť uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby [§ 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku] a že dovolaním napadnuté rozhodnutie má byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia [§ 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku].

Ako chybu naplňujúcu dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. že malo byť zásadne porušené právo na obhajobu, obvinený namietal, že po zmene samosudcu a jeho nesúhlase so zmenou samosudcu v zmysle § 277a ods. 1 Trestného poriadku, nebola znovu prednesená obžaloba voči obvinenému. Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, tak obvinený namietal príkaz na vykonanie domovej prehliadky vydaný Okresným súdom Galanta dňa 21. mája 2020, sp. zn. 27Tp/371/2020-2-VS-OSGA, a to, že pre nedostatočné odôvodnenie je podľa jeho názoru predmetný príkaz nepreskúmateľný. Z namietanej chyby obvinený vyvodzoval záver, že aj všetky dôkazy následne získané na podklade formálne nezákonnej domovej prehliadky majú byť procesne nepoužiteľné. V dovolaní obvinený ďalej vyjadril svoj nesúhlas, že v konaní boli vykonané všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, ako aj nesúhlas s tým, že zabezpečené dôkazy súdy vyhodnotili individuálne, ako aj v súhrne v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Rozsudku okresného súdu obvinený vytýkal nedostatočné odôvodnenie, ktoré pokladá za nepresvedčivé a dostatočne neobsahujúce úvahy, ktorými sa súd riadil pri hodnotení dôkazov. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, t. j. že dovolaním napadnuté rozhodnutie má byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, obvinený nachádzal v tom, že nesúhlasí s hodnotením dôkazov, najmä výsluchov bližšie nekonkretizovaných svedkov, ktorých výpovede považuje za nedôveryhodné, a to najmä z dôvodu, že sa má jednať o osoby dlhodobo závislé na drogách. Odhliadnuc od výpovedí týchto svedkov, tak v konaní nemal byť vykonaný iný dôkaz, ktorý preukazoval predaj drog obvineným.

Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech, zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu zrušením stratili podklad, krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval, rozhodol a obvineného ihneď prepustil z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku. K vytýkaným chybám obvineným k dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku uviedol, že dané chyby neboli zo strany obvineného namietané v skoršom priebehu konania. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, prokurátor uviedol, že tento dôvod neumožňuje skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, preto tento dôvod nie je taktiež naplnený. Podľa názoru prokurátora, súdy v trestnej veci obvineného v dostatočnej miere odôvodnili svoje rozhodnutie, pri vykonávaní a hodnotení dôkazov postupovali v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami.

K vyjadreniu prokurátora k dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril obvinený, ktorý v podaní z 10. júla 2025, ktorý upriamil pozornosť na to, že základným účelom trestného konania má byť dôkladné zistenie skutkového stavu, pričom v jeho veci súdy nepostupovali objektívne, ale selektívne a účelovo. Obvinený taktiež zásadne nesúhlasí s tvrdením, že súdy svoje rozhodnutia riadne odôvodnili a riadne sa vysporiadali s jeho obhajobou.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadrila aj obvinená C. F., ktorá vyjadrila v plnej miere súhlas s dovolaním obvineného, ku ktorému sa pripojila, keďže dovolacie dôvody sa majú vzťahovať aj na jej osobu.

Obvinený podaním z 20. júna 2025 doplnil svoje dovolanie, v ktorom vyjadril svoj nesúhlas s uloženým

trestom prepadnutia veci, a to vo vzťahu k finančnej hotovosti a mobilného telefónu, keď podľa jeho názoru v trestnom konaní nebolo preukázané, že boli použité na páchanie trestnej činnosti, resp. že boli výnosom z trestnej činnosti. K prepadnutému mobilnému telefónu obvinený poukazoval na záver znalca, že z tohto zariadenia neboli zabezpečené, ani extrahované žiadne relevantné dáta. Napokon vo vzťahu k prepadnutým veciam, obvinený súdom vytýkal nedostatočné odôvodnenie ich rozhodnutí. Ďalej s poukazom na judikaturu Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Scoppola proti Taliansku) a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. januára 2013, sp. zn. 2 Tdo 169/2012 uviedol, že v prípade ak dôjde k zmene trestného zákona v prospech obvineného pred právoplatným rozhodnutím v jeho veci, súdy sú povinné uplatniť miernejšiu právnu úpravu. S poukazom na návrh Generálneho advokáta Súdneho dvora Európskej únie vo veci týkajúcej sa správneho súdnictva C-544/23 (Baji Trans) je toho názoru, že dovolacie konanie v trestných veciach má mať rovnaký právny charakter ako kasačné konanie v správnom súdnictve, a preto s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie má byť aj dovolací súd povinný prihliadnuť na zmenu právnej úpravy aj počas dovolacieho konania a po právoplatnosti rozhodnutia vo veci obvineného. Rozhodnutie odvolacieho súdu nepovažuje za konečné vo vzťahu k otázke trestnosti skutku a výmery trestu, preto sa domáha použitia pre neho priaznivejšej trestnej úpravy Trestného zákona, aj keď účinnosť nadobudol až po právoplatnosti rozhodnutia súdov v jeho veci.

K doplneniu dovolania obvineného sa písomne vyjadrila obvinená C. F., ktorá sa k nemu v plnej miere a vo všetkých uvedených výrokoch pripája.

K doplneniu dovolania obvineným sa vyjadril prokurátor, že v predchádzajúcom v poradí prvom dovolaní, ktoré dovolací súd odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku uznesením z 10. apríla 2024, sp. zn. 1Tdo/72/2022, dovolací súd konštatoval, že „považuje odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa za vzorový príklad, ako má odôvodnenie rozsudku vyzerieť, aby zodpovedalo nielen ustanoveniu § 168 Trestného poriadku, ale aj požiadavke článku 6 ods. 1 Dohovoru“. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že je daný iba v prípade „zásadného“ porušenia práva na obhajobu, ktoré malo aj zásadný vplyv na konečný výsledok konania. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, prokurátor uviedol, že tento dôvod je daný, ak by bolo odsúdenie výlučne alebo v rozhodujúcej miere založené na dôkaze, ktorého zákonnosť vykonania sa spochybňuje. K dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Trestného poriadku poukázal naviac na ustanovenie § 371 ods. 4 Trestného poriadku, vyžadujúceho namietanie známej chyby najneskôr v odvolacom konaní. Pokiaľ ide o uloženie trestu odňatia slobody a trestu prepadnutia veci, tak ide o také druhy trestov, ktorých uloženie zákon účinný v čase ich ukladania umožňoval. Popri sebe uložené tresty zároveň sú primerané spáchanému trestnému činu (drogová trestná činnosť) a nezakladajú dôvodnosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku. K argumentácii obvineného smerujúcej k použitiu neskoršieho pre páchatela priaznivejšieho Trestného zákona aj po právoplatnosti rozhodnutia príslušnej trestnej veci, prokurátor poukázal na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. apríla 2025, sp. zn. 5Tdo/14/2025. Ku skúmaniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku opätovne poznamenal, že tento dovolací dôvod neumožňuje preskúmať správnosť, či úplnosť skutkových zistení, a preto nie je ani vytýkanými chybami obvineným naplnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že dovolateľ pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Po predbežnom preskúmaní veci najvyšší súd dospel k záveru, že dovolanie obvineného G. Y. je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí, pretože je

zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

V prvom rade je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Jednotlivé dovolacie dôvody, ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú zákonom dané taxatívne, teda formou uzavretého výpočtu, pričom z hľadiska obsahu, dôvody dovolania [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, sú koncipované podstatne užšie. Dôvody dovolania sú teda užšie a striktne obmedzené, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota a nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia (odvolanie).

Skutočnosť, že dovolanie nemožno chápať ako „ďalšie odvolanie“ vyplýva aj charakteristických znakov dovolacieho konania, ktorými sa toto konanie výrazne odlišuje od konania odvolacieho, keď napr. zákon v prípade dovolaní podaných obvinenými vyžaduje pod sankciou neprípustnosti, aby pred podaním dovolania obvinený aj využil riadny opravný prostriedok (bližšie viď § 372 ods. 1 Trestného poriadku) alebo zákon neprípúšťa otváranie určitého okruhu právnych otázok, ak boli už skôr obvinenému známe a neboli namietané najneskôr v odvolacom konaní (bližšie viď § 371 ods. 4 Trestného poriadku). Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolací súd je taktiež viazaný chybami vytýkanými stranami konania s výnimkou chýb v neprospech dovolateľa (§ 385 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku). Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu, a to dovolací súd zdôrazňuje, ani nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/7/2020.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku, dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo 5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Pokiaľ dovolací súd vyššie poukazoval na charakteristické znaky dovolacieho konania ako konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, tak jeden z týchto znakov dopadá na podstatnú časť chýb vytýkaných obvineným v poradí v jeho druhom dovolaní proti už právoplatnému rozhodnutiu v jeho veci. Obvinený v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku totiž nemôže použiť námietky, a to opätovné neprednesenie obžaloby po zmene zákonného sudcu okresného súdu, údajnú chybu nedostatočnosti odôvodnenia príkazu na domovú prehliadku, chybu nedostatočnosti odôvodnenia trestu prepadnutia veci a údajnú chybu neuvedenia úvah súdov pri hodnotení dôkazov, pretože sa jedná o chyby, ktoré mu boli známe už v základnom trestnom konaní a nenamietal ich najneskôr v odvolacom konaní. Zároveň platí, že pokiaľ obvinený určité vytýkané chyby nemôže použiť podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku, tak ani dovolací súd nemôže preskúmavať ich vecnú opodstatnenosť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na

nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018). Vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávnych chýb a jeho znenie za bodkočiarkou vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá prináleží iba ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete rozsudku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (viď aj R/57/2007-II, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov - ich posudzovanie je dominanciou odvolacieho konania.

Pokiaľ obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu namieta, že mali údajne a podľa jeho názoru nedostatočne zistiť skutkový stav (nemali vykonať všetky potrebné dôkazy) alebo mali vykonané dôkazy (najmä výpovede nekonkretizovaných svedkov) nesprávne vyhodnotiť, tak uvedené namietané chyby sú skutkovými chybami, ktorými dovolateľ nepripustne odmieta, či spochybňuje skutkový stav ustálený súdmi a vyjadrený v tzv. skutkovej vete. Poukazovanie na údajne nesprávne zistený skutkový stav alebo na údajne nesprávne hodnotenie dôkazov, tento dovolací dôvod nenapĺňa (viď R 57/2007-II). V dovolacom konaní súd nemôže na podklade dovolania obvineného skúmať, meniť správnosť a úplnosť zistenia skutkového stavu, resp. preskúmať správnosť hodnotenia vykonaných dôkazov, z čoho vyplýva, že ani obvinený nemôže s úspechom namietať, že mal byť v dôsledku nesprávneho hodnotenia dôkazov nesprávne, či neúplne zistený skutkový stav. V dovolacom konaní môže nesprávnosť zistenia skutkového stavu namietať iba minister spravodlivosti (viď § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Pokiaľ obvinený s poukazom na návrhy generálneho advokáta Súdneho dvora Európskej únie vo veci Baji Trans s.r.o., týkajúcej sa iného právneho odvetvia (tzv. správneho súdnictva) sa domáhal analogického prekročenia zásady retroaktivity Trestného zákona v prospech obvineného (§ 2 ods. 1 Trestného zákona) aj ponad právoplatnosť rozhodnutia v jeho trestnej veci, tak argumentácia vychádzajúca z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-544/23 (Baji Trans), nie je v trestnom konaní použiteľná (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu z 19. augusta 2025, sp. zn. 4Tdo/37/2024 alebo z 3. apríla 2025, sp. zn. 5Tdo/14/2025). Zjednodušene povedané, dovolacie konanie podľa Trestného poriadku ako konanie o mimoriadnom opravnom prostriedku, nemá rovnaký právny charakter ako konanie o kasačnej sťažnosti, ktoré je omnoho užšie a organickejšie spojené so súdnym preskúmaním rozhodnutí orgánov verejnej správy (viď čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Vzhľadom na to, že obvinený G. Y. vytýkanými chybami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uvedené dovolacie dôvody, ani žiadne iné dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.